Wrzesień 2011

POLISH SPELEO EXPEDITION

PICOS 2011

organizator: SPELEOCLUB WROCŁAW

SPRAWOZDANIE

Wyprawa działała w masywie zachodnim (El Cornion) gór Picos de Europa (północna Hiszpania) na zaproszenie Federacion Asturiana de Espeleologia (FAE) i za zezwoleniem Parque Nacional de Picos de Europa. Granicę terenu przydzielonego do eksploracji tworzy linia biegnąca przez: Torre de la Canal Parda - Torre de los Traviesos - Tiro la Llera - Torre de los Cabrones - Punta Gregoriana - Pica de la Jorcada - Pico Conjurtao - Porru Curenes - Sierra Robecas - Cantolimpou - Porra la Altiquera - camino de los Barrastrosas - Pico de los Asturianos. Ponadto od 2008 roku wspólnie z hiszpańskim speleoklubem SES CEV Walencja działamy w strefie przyznanej SES CEV przez FAE. Granica hiszpańskiej strefy eksploracyjnej to Torre Santa Maria – Torres Cebolleda – Cumbre de Cebolleda – Los Argos – Collado La Fragua – camino de Las Barrastrosas y Jou de los Asturianos – Boca del Jou Santu – Torre Santa Maria. Strefa przyznana Hiszpanom znajduje się na południe i południowy-zachód od strefy przyznanej SCW.

Uczestnicy wyprawy:

1. Bańdo Olaf – Speloclub Wrocław
2. Bielawny Agnieszka – Speloclub Wrocław
3. Diaz Miriam – Meksyk
4. Filipek Katarzyna – Speloclub Wrocław (Kadra Narodowa)
5. Grzela Zbigniew – Speloclub Wrocław
6. Jędrzejczak Marek – Speloclub Wrocław
7. Kalisz Sebastian – Speloclub Wrocław
8. Kościuczyk Michał – Sekcja Grotołazów Wrocław
9. Krajewski Marcin – AKG AGH Kraków
10. Kryjom Piotr – Speloclub Wrocław
11. Krysiak Tomasz – Speloclub Wrocław
12. Kubis Krzysztof – Speloclub Wrocław
13. Leksowski Adam – Speloclub Wrocław (Kadra Narodowa)

14. Lubelczyk Grzegorz – Speloclub Wrocław
15. Michalski Paweł – Speloclub Wrocław
16. Pyka Adam – Speloclub Wrocław
17. Sanchis Fernando Arranz – SES CEV Walencja
18. Sawicz Robert – Speleoklub Bobry Żagań
19. Sobczyk Sebastian – Speloclub Wrocław
20. Szymczak Katarzyna – Speloclub Wrocław
21. Utkowski Tomasz – Speloclub Wrocław
22. Wajda Maciej – Speloclub Wrocław
23. Wieprow Jacek – Speloclub Wrocław
24. Wojtaczka Małgorzata – Speloclub Wrocław
25. Zaremba Robert – Speloclub Wrocław

Wyprawa rozpoczęła się 30 lipca, a zakończyła 28 sierpnia. Działalność w górach prowadzona była od 1 do 25 sierpnia. Bazę wyprawy założono na Los Barrastrosas (2020m n.p.m.).
Działalność prowadziliśmy zgodnie z założonymi celami i tak:

Sistema Pozu del Aguja de Enol – Pozu de los Barrastrosas (CEV181/ G-13)

Jaskinia CEV181 znajduje się w strefie eksploracyjnej przydzielonej hiszpańskiemu speleoklubowi SES CEV Walencja. Jaskinia ta, znana Hiszpanom od wielu lat, nie była eksplorowana z racji dużej ilości śniegu w strefie wejściowej i braku możliwości przejścia do jej dalszych partii. Dwa lata temu podjęto ponownie próby przejścia do głębszych partii jaskini i próby te zakończyły się pomyślnie. W roku 2009 ze względu na bardzo dobre warunki pogodowe eksploracja trwała przez cały czas trwania wyprawy.
W roku 2010 dokonano połączenia Pozu de los Barrastroses (G-13) z Pozu del Aguja de Enol (CEV181) na głębokości około 530m. Eksploracja dalszej części już połączonych jaskiń dała bardzo dobre wyniki. Na podstawie przeprowadzonych pomiarów wiemy, że system utworzony przez Sistema Pozu del Aguja de Enol oraz Pozu de los Barrastroses (CEV181/G-13) ma głębokość około 804m, przy długości ciągów głównych

około 4.300m i rozciągłości poziomej około 1.100m. Dane te wskazują, że po raz pierwszy osiągnięto poziom bazy erozyjnej poprzez otwory położone w południowo - zachodniej części rejonu (strefa G), a także poza rejonem (strefa CEV). W czasie wyprawy Picos 2010 w wyniku eksploracji i odkryć nastąpiło znaczne zbliżenie się do ośmiootworowego Sistema del Canalon de los Desvios (B-12/B-42/B-39/F-44/D-9/F-18/F-17/F-15) z nadzieją na połączenie tych systemów w przyszłości. Tym samym cel na tegoroczną wyprawę Picos 2011 został jasno określony: połączenie CEV181/G-13 z Sistema del Canalon de los Desvios (B-12/B-42/B-39/F-44/D-9/F-18/F-17/F-15).

Działania eksploracyjne oparte były o dobrze przygotowany i komfortowy biwak, założony na głębokości -450m w Sali Piknikowej z Wantami że Japierdolę. Ze względów bezpieczeństwa (działanie w w wąskim meandrze prowadzącym znaczne ilości wody) biwak posiadał kontakt telefoniczny z powierzchnią za pomocą radia Nicola. Podczas przeprowadzonych akcji wyeksplorowano dokładnie rejony syfonu w okolicach głębokości -804m. Niestety obecność rozległego lustra tektonicznego uniemożliwiła dalsze działania i podjęto decyzję o zakończeniu eksploracji jaskini. Członkowie hiszpańskiego SES CEV przeprowadzili akcję barwienia wody w meandrze, na głębokości ok. -530m, w miejscu połączenia CEV 181 z G13. Opracowaniem wyników zajmuje się aktualnie strona hiszpańska.

Wykaz akcji (otworem G-13):

1.08.2011 Diaz Miriam, Sanchis Fernando – poręczowanie do -50m, kontrola stanu oporęczowania pozostawionego w roku ubiegłym, barwienie wody w meandrze na głębokości -530m

5.08.2011 Diaz Miriam, Sanchis Fernando, Kubis Krzysztof, Utkowski Tomasz, Grzela Zbigniew – transport sprzętu i założenie biwaku, przeprowadzenie próby łączności na dnie Sali piknikowej -450m

6.08.2011 Bielawny Agnieszka, Leksowski Adam – transport sprzętu na biwak -450m

Sanchis Fernando, Sawicz Robert, Lubelczyk Grzegorz – poręczowanie meandra od -530m do -804m, eksploracja w rejonie przodka -804m

10.08.2011 Bielawny Agnieszka, Sawicz Robert, Lubelczyk Grzegorz – transport sprzętu do -804m

11.08.2011 Michalski Paweł, Jędrzejczak Marek – biwak -450m i eksploracja w rejonie przodka na -804m

12.08.2011 Krajewski Marcin, Wieprow Jacek – biwak -450m i eksploracja w rejonie przodka na -804m

13.08.2011 Utkowski Tomasz, Zaremba Robert – retransport biwaku z -450m do 0m

13.08.2011 Wojtaczka Małgorzata, Sobczyk Sebastian – kartowanie od 0m do -150m

Filipek Katarzyna, Szymczak Katarzyna – retransport biwaku z -450m (Iberia) do 0m

Pyka Adam, Wajda Maciej, Lubelczyk Grzegorz – retransport biwaku z -450m do 0m

15.08.2011 Wojtaczka Małgorzata, Sobczyk Sebastian – artowanie od -150m do -300m

16.08.2011 Wojtaczka Małgorzata, Pyka Adam – kartowanie od -300m do -400m

19.08.2011Grzela Zbigniew, Bańdo Olaf, Krysiak Tomasz, Kryjom Piotr, Kościuczyk Michał – reporęczowanie od -400m do 0m

Wykaz akcji (otworem CEV 181):

20.08.2011 Sanchis Fernando, Diaz Miriam – poręczowanie do -50m, kontrola stanu oporęczowania

21.08.2011 Sanchis Fernando, Lubelczyk Grzegorz, Leksowski Adam – akcja równoległa z systemem Cembavieya próba nawiązania kontaktu głosowego, eksploracja od -350m do -430m, reporęcz od -50m do 0m

Sistema de Cembavieya (CEM/ SCP111)

Na system Cembavieya składają się dwa otwory zlokalizowane w hiszpańskiej strefie SES CEV Walencja. Jaskinia znana i eksplorowana przez Hiszpanów CEM:1974,1977, 1980-1982 oraz SCP111:1984-1986, od

tamtej pory nikt do niej nie zaglądał. Jaskinia nigdy nie została przez Hiszpanów skartowana, a dostępny jej szkic jest - jak się później okazało - daleko odbiegający od rzeczywistości. Otwory jaskini zlokalizowane są na tej samej szczelinie, na której leży otwór CEV181, czy w polskiej strefie G-13. Próba skartowania i eksploracji narzucała się sama. Otrzymaliśmy od Hiszpanów zezwolenie na kartowanie i eksplorację w celu poszukiwania ewentualnego połączenia z CEV181. Nasze zdumienie było ogromne, gdy dane z kartowania trafiły do komputera i zobaczyliśmy jak niewielka odległość dzieli nas od CEV181. Najprawdopodobniej znajdujemy się w dwóch równoległych do siebie studniach, które oddalone są od siebie dosłownie o włos. Niestety mimo próby równoległej akcji z nawoływaniem i gwizdaniem, kontakt głosowy nie został nawiązany. Udało się nam skartować i namierzyć ponownie otwory Systemu Cembavieya. Skartowaliśmy część jaskini zaczynającą się otworem Cembavieya do syfonu na głębokości -570m(1610m n.p.m.).Próba eksploracji w najbliższym otoczeniu syfonu nie powiodła się.

Wykaz akcji:

10.08.2011 Jędrzejczak Marek, Michalski Paweł, Krajewski Marcin – eksploracja powierzchniowa, zlokalizowanie otworów CEM i SCP111 oraz dokonanie pomiaru ich położenia

10.08.2011 Lubelczyk Grzegorz, Utkowski Tomasz – poręczowanie do -150m

11.08.2011 Diaz Miriam, Leksowski Adam – kartowanie od 0m do -150m

Wajda Maciej – poręczowanie do -170m

12.08.2011 Kalisz Sebastian, Kubis Krzysztof – poręczowanie od -170m do -300m

13.08.2011 Leksowski Adam, Krajewski Marcin – poręczowanie od -300m do -450m

Bielawny Agnieszka, Sawicz Robert – kartowanie od -150m do -300m

15.08.2011 Leksowski Adam, Lubelczyk Grzegorz – eksploracja i poręczowanie od -450m do -530m

Bielawny Agnieszka, Sawicz Robert – kartowanie od -300m do -500m

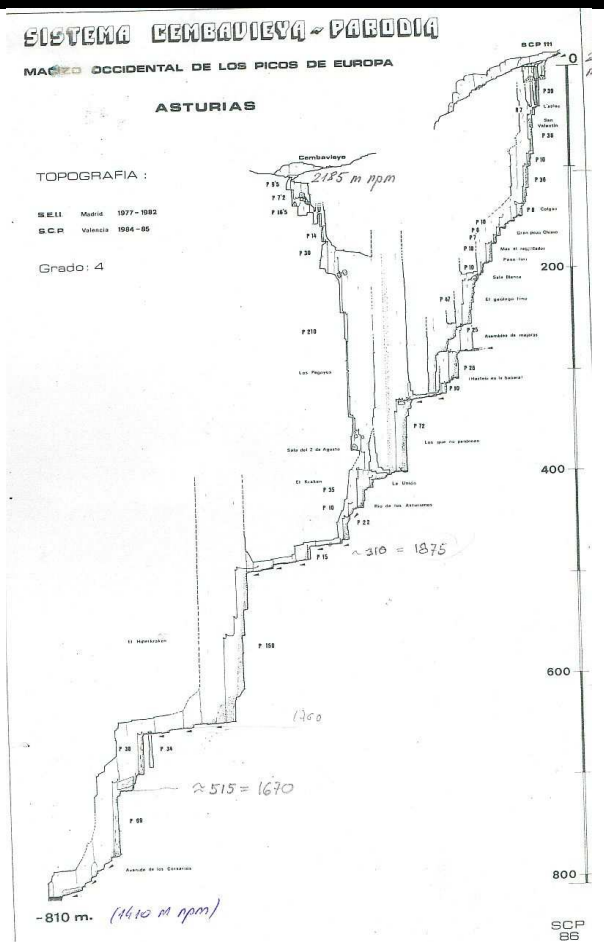
17.08.2011 Krysiak Tomasz – eksploracja i poręczowanie do -570m

Kryjom Piotr, Kościuczyk Michał - kartowanie od -500m do -570m

21.08.2011 Diaz Miriam, Zaremba Robert – retransport z -570m do 0m

Krysiak Tomasz, Kryjom Piotr, Kościuczyk Michał, Kubis Krzysztof – akcja równoległa, próba połączenia z G-13/181, reporęcz od -50m do 0m

Pozu del Torre Santa Maria (PE 001)

W wyniku uzyskania zgody na eksploracje w hiszpańskiej strefie udało się nam odkryć wysoko zlokalizowany na poziomie 2300m n.p.m. otwór, znajduje się u podnóża północnej ściany Tore Santa Maria. Otwór wejściowy ma kształt długiej na około 50m szczeliny przy szerokości 4m, został on odkryty i uznany za perspektywiczny (poprzez rzucanie kamieni, które leciały ok.40-60m) w roku 2009. W tak długiej szczelinie próbowaliśmy sił w trzech miejscach bezskutecznie i dopiero w czwartym miejscu udało się zjechać niżej ciągiem studni na głębokość – 270.Tam zaczyna się ciasny meander prowadzący spore ilości wody, do którego dochodzą kolejne dopływy. W wyniku kartowania mamy wiedze że zmierza on w kierunku Systemu Cembavieya, na dzień dzisiejszy zbliżyliśmy się na odległość około 200m w poziomie od Systemu Cembavieya. Ewentualne połączenie z CEM mogło by nastąpić na głębokości ok.-400, -500. W trakcie ostatniej akcji pomiarowej odkryliśmy stary wygodny ciąg meandra biegnący w kierunku N-E a wiec w stronę Systemu Cembavieya.

Wykaz akcji:

10.08.2011 Jędrzejczak Marek, Krajewski Marcin, Michalski Paweł, Zaremba Robert – eksploracja powierzchniowa ponowne rzucanie kamieniami, namierzenie otworu PE 001

13.08.2011 Jędrzejczak Marek, Krajewski Marcin, Michalski Paweł – eksploracja jaskini pierwsze miejsce okazuje się za ciasne, w drugim i trzecim śnieg lub zawaliska

15.08.2011 Jędrzejczak Marek, Michalski Paweł – eksploracja jaskini do -70

16.08.2011 Jędrzejczak Marek, Michalski Paweł, Zaremba Robert, Pyka Adam – eksploracja jaskini do -120m sprawdzenie dwóch ślepych wariantów

17.08.2011 Jędrzejczak Marek – szukanie obejścia, na -50 wykonanie trawersu nad Salą ze Śniegiem, dojście do do okna doprowadzającego do równoległej studni (Inhalator)

Jędrzejczak Marek, Michalski Paweł – dotarcie na dno Inhalatora -95, zjazd kolejnej studni Pod Wantą -150

18.08.2011 Jędrzejczak Marek, Krajewski Marcin, Michalski Paweł – eksploracja do -200

Pyka Adam, Bańdo Olaf – kartowanie od 0m do -100m

20.08.2011 Utkowski Tomasz, Bańdo Olaf – eksploracja do -250m, kartowanie od -100m do -200m

21.08.2011 Utkowski Tomasz, Bańdo Olaf – eksploracja do -270m,

23.08.2011 Utkowski Tomasz, Bańdo Olaf – kartowanie od -200m do-270m

24.08.2011 Utkowski Tomasz, Bańdo Olaf – eksploracja do -320m, kartowanie od -270m do -320m, reporęczowanie od -50m do 0m

Trou de Glace (G-8)

Jaskinia była znana od bardzo wielu lat, pierwsze eksploracje prowadzone były przez Francuzów w roku 1974. Jaskinia wg danych otrzymanych od Francuzów ma 130m głębokości, na -100 znajduje się Wielka Sala o średnicy około 200m przy wysokości dochodzącej do 50m. Podczas tegorocznej wyprawy dokonano próby ponownej eksploracji jaskini. Podjęto się wspinaczki z dna Wielkiej Sali do wypatrzonego na wysokości ok. 15m okna, jednak dalsze partie okazały się niemożliwe do przejścia. Również badanie ok. 30m studni znajdującej się w północnej części Wielkiej Sali nie przyniosło pożądanych rezultatów.

Wykaz akcji:

8.08.2011 Diaz Miriam, Bielawny Agnieszka, Lubelczyk Grzegorz, Utkowski Tomasz, Leksowski Adam - poręczowanie do -100m, eksploracja w rejonie dna Wielkiej Sali

9.08.2011 Szymczak Katarzyna, Wajda Maciej, Wieprow Jacek – eksploracja w rejonie dna, zjazd studni na dnie Wielkiej Sali -130m

11.08.2011 Kubis Krzysztof, Zaremba Robert – eksploracja w rejonie dna, wspinaczka ok. 15m do okna we wschodniej stronie Wielkiej Sali

18.08.2011 Krysiak Tomasz, Kościuczyk Michał, Kryjom Piotr – reporęcz od -130m do 0m

Eksploracja powierzchniowa strefy A, B, F, G

Ze względu na małą ilość śniegu zalegającego w górach, zdecydowaliśmy o próbie ponownej eksploracji jaskiń, w których w poprzednich latach zalegał śnieg.

Wykaz akcji:

10.08.2011 Kalisz Sebastian – eksploracja powierzchniowa strefa F, sprawdzanie znanych otworów pod kątem wytopów lodu zalegającego na dnie

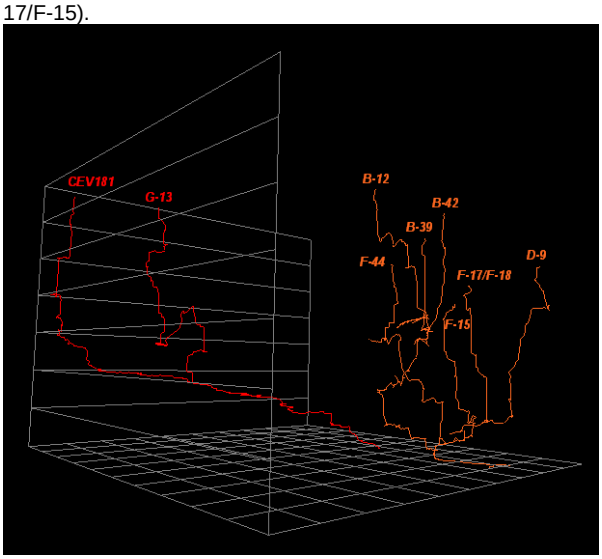
11.08.2011 Kalisz Sebastian, Grzela Zbigniew – A-17 sprawdzenie otworu, ilości śniegu

12.08.2011 Kalisz Sebastian, Grzela Zbigniew – eksploracja powierzchniowa w strefie B nie znanych otworów pod kątem wytopów lodu zalegającego na dnie

13.08.2011 Kalisz Sebastian, Kubis Krzysztof, Zaremba Robert - eksploracja GX do głębokości ok. -50m, na dnie korek lodowy, otwór w strefie G

PODSUMOWANIE

Tegoroczne rezultaty nie przyniosły spodziewanego spektakularnego połączenia Sistema Pozu del Aguja de Enol - Pozu de los Barrastrosas (CEV181/G-13) z Sistema del Canalon de los Desvios (B-12/B-42/B-39/F-44/D-9/F-18/F-17/F-15).

Wyniki barwienia wykonanego przez Hiszpanów w okolicy połączenia CEV181/G-13 w meandrze poznamy w późniejszym czasie, aktualnie są opracowywane. Dzięki dobrej współpracy z Klubem SES CEV Walencja mieliśmy możliwość przeprowadzenia eksploracji powierzchniowej w strefie hiszpańskiej, powyżej otworu CEV181. W wyniku akcji pomiarowych została skartowana jaskinia Cembavieya do dna -570m potwierdzając bliskość z Sistema Pozu del Aguja de Enol - Pozu de los Barrastrosas (CEV181/G-13). W trakcie ostatniej akcji z próbą łączenia jaskiń odkryliśmy nowy przodek w jaskini CEV181 na głębokości -350m i wydaje się całkiem możliwe, że po zjechaniu nowo odkrytej studni 150-200m znajdziemy się w znanych nam partiach jaskini Cembavieya. Dzięki odkryciu wysoko położonego otworu tuż pod szczytem Tore Santa Maria na wysokości 2300m n.p.m. i jego eksploracji do -320m zbliżyliśmy się znacząco do Sistema Cembavieya. W tym roku skartowaliśmy trzy jaskinie: G-13 od 0 do -500m, PE 001 do -320m oraz Cembavieya do -570m. Pomiary wykonywane były za pomocą urządzenia DistoX oraz Cave Snieper wypożyczonego bezpłatnie przez jego twórcę Jacka Wójcickiego. Wyniki kartowania nadal opracowujemy.

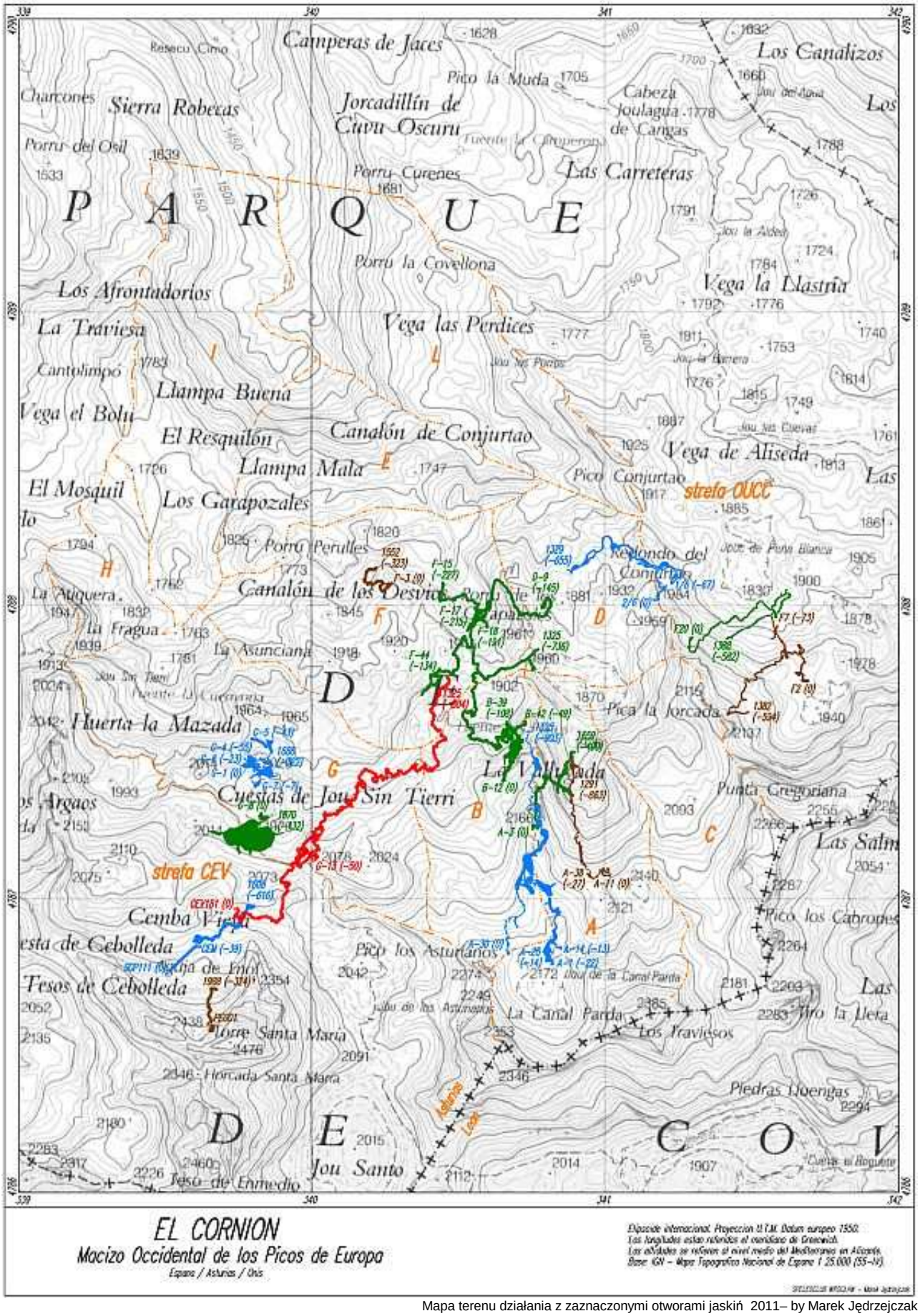

W przypadku połączenia w jedną całość eksplorowanych w tym roku systemów, otrzymalibyśmy system jaskiniowy o potężnej rozciągłości, pięciu otworach, oraz niemal 1000m deniwelacji. Prace prowadzone przez nasz klub od wielu lat mają na celu rozbudowę systemu „na boki”, w celu określenia zasięgu drenażu systemu. Wiemy już, że obok siebie mogą istnieć potężne studnie nie będąc ze sobą połączonei prowadząc wody w różnych kierunkach. Znamy również przypuszczalny przebieg lustra tektonicznego, które w jaskini Cembavieya spotykamy dużo wyżej w porównaniu z CEV181/G13. Wciąż jednak nie mamy wiedzy, w którym kierunku zmierza woda z badanych systemów – mamy nadzieję, że wyniki tegorocznego barwienia wyjaśnią tę hydrozagadkę Picos.

W przyszłym roku planujemy kontynuowanie próby połączenia Sistema Pozu del Aguja de Enol - Pozu de los Barrastrosas (CEV181/G-13) z Sistema Cembavieya oraz dalszą eksplorację jaskini PE001 i jej przyłączenie do Sistema Cembavieya. Istnieją realne możliwości znalezienia otworu powyżej PE001.Celów zatem nam nie brakuje.

Mapa terenu działania z zaznaczonymi otworami jaskiń 2011– by Marek Jędrzejczak

Sporządził:

Kierownik wyprawy

Adam Leksowski